

ÚŘEDNÍ LIST

Československé republiky

Částka 15.

V Praze 31. ledna 1953.

Cena Kčs 4.50.

O B S A H:

(40.—46.) 40. Vyhláška ministerstva zdravotnictví o odborné způsobilosti a odborné výchově středních a nižších zdravotnických pracovníků.

41. Vyhláška státního úřadu plánovacího, kterou se vyhláší technické státní normy pro seci a žací stroje, pro korečkové šrouby, pro isolační vypínací tyče, pro příhradové stožáry vn, pro základní zkoušky elektrických předmětů a pro smaltované plechové nádoby.

42. Vyhláška státního úřadu plánovacího, kterou se vyhláší technické státní normy pro skladování tuhých paliv, pro aceton čistěný a pro obsah pryskyřičných látek.

43. Vyhláška státního úřadu plánovacího, kterou se vyhláší technické státní normy pro kyanid draselný technický, pro kyanid sodný technický, pro ky-

selinu dusičnou koncentrovanou technickou, pro kyselinu dusičnou zředěnou technickou, pro sodu kalcinovanou technickou, pro tablety, dražované a obalené tablety a pro injekční přípravky.

44. Vyhláška státního úřadu plánovacího o používání barevných kovů.

45. Vyhláška státního úřadu plánovacího, kterou se vyhláší technické státní normy pro parní turbíny, pro parní kotle, pro připojovací praporce, svorníky a svorníková oka přístrojů na vysoké napětí do 35 kV a pro plody a semena lesních plodin.

46. Redakční sdělení ministerstva vnitra o opravě tiskové chyby ve vyhlášce státního úřadu plánovacího č. 200/1952 Ú. I., o dodávce a odběru vývozních investičních celků.

Vládní usnesení o zajištění jarních zemědělských prací.

Uplynulý rok znamenal další upevnění a rozvoj socialistického sektoru zemědělství. Podíl jednotných zemědělských družstev vyšších typů na celkové výměře zemědělské půdy značně vzrostl, zvětšil se také rozsah prací, prováděných strojními a traktorovými stanicemi a zlepšila se jejich kvalita. Značná část jednotných zemědělských družstev i státních statků dosáhla uplatněním zkušeností sovětských kolchozů a sovchozů značného překročení plánovaných hektarových výnosů.

Přes tyto úspěchy se vyskytla v uplynulém roce řada nedostatků, které způsobily nesplnění plánu v jednotlivých úsecích. Zvláště nebyl splněn plán hektarových výnosů brambor, cukrovky a lnu a také nebylo dosaženo plánované výroby krmiv a statkové píce.

Značná část jednotných zemědělských družstev nevypracovala dílčí plány jarních prací a vlastní plán agrotechnických opatření. Splnění úkolů nebylo zajištěno vytvořením stálých pracovních skupin, vypracováním pevných norem a jejich důsledným dodržováním v průběhu jarních prací.

Pracovníci strojních a traktorových stanic se neúčastnili vypracování plánu jarních prací v jednotných zemědělských družstvech a nestali se organizátory boje za dodržení agrotechnických opatření a lhůt. Nedostatečné využití strojového parku bylo zaviněno povrchním provedením oprav a malým využitím strojů ve dvou směnech.

Přes určité zlepšení v uplynulém roce nebyla ještě věnována potřebná pozornost agrotechnicky správné-

mu provedení jarních prací. Příčiny těchto závad a nedostatků jsou ve slabém organizačním zajišťování úkolů národními výbory. Národní výbory neorganizovaly účinnou a pravidelnou pomoc jednotným zemědělským družstvům, strojním a traktorovým stanicím a státním statkům, plnění úkolů soustavně nekontrolovaly a nemobilisovaly okamžitě všechny pracovníky k odstranění závad.

Proto je nutno v přípravách na jarní práce i v jejich průběhu v každém kraji, okrese, obci, jednotném zemědělském družstvu, strojní a traktorové stanici i státním statku vycházet ze všech zkušeností, vyvarovat se stále se opakujících nedostatků a učinit všechna opatření pro zajištění včasného osevu plánovaných ploch, jako předpokladu ke splnění a překročení plánovaných hektarových výnosů.

I.

K zajištění včasného zahájení a kvalitního provedení jarních prací vláda ukládá ministerstvu zemědělství provést tato opatření:

V jednotných zemědělských družstvech:

1. vypracovat v souladu s plány STS nejpozději do 25. února plány jarních prací s přesným stanovením agrotechnických opatření a lhůt,
2. zajistit ve všech jednotných zemědělských družstvech vyšších typů vytvoření a upevnění stálých

pracovních skupin, přidělit skupinám pozemky, inventář a potahy a seznámit pracovníky skupin s úkoly plánu jarních prací,

3. s předními pracovníky přezkoušet normy rostlinné výroby, navrhnout potřebné změny a projednat je se všemi členy; za provedení těchto úkolů odpovídají krajské a okresní národní výbory.

Ve strojních a traktorových stanicích:

1. dokončit reorganizaci středisek traktorových brigád se zřetelem na nový stav a potřeby jednotných zemědělských družstev a zajistit jejich kádrové a materiální vybavení,
2. do 25. února ukončit smluvní zajištění plánu uzavřením smluv, především s jednotnými zemědělskými družstvy vyšších typů. Mimořádnou pozornost věnovat uzavření dílčích smluv s konkrétním udáním agrotechnických lhůt a jakostních ukazatelů jednotlivých druhů prací,
3. zajistit účast agronomů a brigádýrů strojních a traktorových stanic při vypracování plánu jarních prací v jednotných zemědělských družstvech,
4. zajistit pro druhé směny traktoristy z řad členů JZD a dohodnout s družstvy jejich odměňování v pracovních jednotkách.

Pro traktoristy stanic zajistit stravování a ubytování v jednotných zemědělských družstvech; za provedení těchto úkolů odpovídají krajské a okresní národní výbory a ředitelé strojních a traktorových stanic.

Na státních statcích:

1. za pomoci agronomů státních statků vypracovat v souladu s STS do 25. února na každém hospodářství státního statku plán jarních prací s agrotechnickými opatřeními a lhůtami,
 2. sestavit středně progresivní normy výkonů pro všechny druhy jarních prací a projednat je se všemi pracovníky v polních pracovních skupinách při projednávání plánu jarních prací,
 3. vypracovat soustavu kontroly jakosti prováděných polních prací a způsobu jejich přebírání;
- za provedení těchto úkolů odpovídají ředitelé krajských správ státních statků, ředitelé statků a vedoucí hospodářství.

V obcích bez jednotných zemědělských družstev:

1. získat malé a střední rolníky pro společné provedení prací na základě společně vypracovaného plánu jarních prací. K jeho organizačnímu zajištění zvolí si malé a střední rolníci 3—5člennou komisi, která spolu s místním národním výborem zajistí využití všech strojů a potahů,
2. společné jarní práce organizovat tak, aby byly přesvědčivým příkladem pro založení družstva a jeho přechod na vyšší typy.

Provést v jednotných zemědělských družstvech, strojních a traktorových stanicích a státních statcích celkovou prověrku připravenosti na jarní práce v raných oblastech do konce února, v ostatních oblastech do 15. března.

Vláda ukládá ministerstvu zemědělství (ministru Nepomuckému) vydat do 5 dnů podrobný příkaz svým podřízeným složkám o zajišťování řádné přípravy, průběhu a kontroly jarních prací.

II.

Úspěšné provedení jarních prací je hlavním úkolem národních výborů v nastávajícím období. Proto je třeba, aby národní výbory vládní usnesení rozpracovaly, seznámily s ním nejširší masy pracovníků v zemědělství, soustavně kontrolovaly prostřednictvím agronomů plnění všech úkolů a osobním stykem s pracovníky jednotných zemědělských družstev, státních statků a strojních a traktorových stanic pomáhaly při zajišťování výrobních úkolů a odstraňování vyskytnuvších se závad.

Hlavními organizátory kvalitního provedení jarních prací musí být agronomové národních výborů, strojních a traktorových stanic a státních statků. Řídí, koordinují a kontrolují veškerou agronomickou činnost v obvodu svého národního výboru ve spolupráci s agronomy státních statků. Jejich úkolem je být v neustálém styku s novátory a předními pracovníky jednotných zemědělských družstev, státních statků a strojních a traktorových stanic a podle vzoru sovětské agronomické služby zavádět poznatky pokrokové agrotechniky do nejširší praxe.

K dosažení vysokých hektarových výnosů je třeba v širokém měřítku rozvinout socialistické soutěžení na zásadě soutěžení dvojic, a to jednotlivců, skupin, brigád, jednotných zemědělských družstev, strojních a traktorových stanic, státních statků, okresů i krajů mezi sebou.

Krajské a okresní národní výbory zajistí, aby krajské a okresní soutěžní komise soutěže zajišťovaly, kontrolovaly a hodnotily. Výsledky soutěže musí být popularisovány a osvědčené metody uplatňovány na všech pracovištích. Socialistické soutěžení je třeba zaměřit na vzorné provedení jarních prací v agrotechnických lhůtách a široké uplatňování sovětských zkušeností mistrů vysokých sklizní i našich předních pracovníků.

Vláda se obrací na všechny složky Národní fronty, aby rozvinutím masové politické práce získaly všechny pracující v zemědělství pro rychlé, kvalitní a hospodárné provedení jarních prací. Přitom je třeba ve všech obcích neustále odhalovat vesnické boháče jako úhlavní nepřátele všeho pracujícího lidu a budování šťastné socialistické budoucnosti naší vesnice.

Vláda očekává, že všichni družstevníci, malí a střední rolníci, pracovníci strojních a traktorových stanic i státních statků a národních výborů vyvinou největší úsilí, aby dané úkoly splnili a překročili a přispěli tak nejúčinnějším způsobem ke zvýšení hmotné a kulturní úrovně pracujícího lidu i zachování světového míru.

Vládní usnesení o celostátním socialistickém soutěžení.

Ve čtvrtém roce pětiletého plánu se rozvinulo v našich závodech socialistické soutěžení za splnění a překročení všech úkolů státního hospodářského plánu. Četné výzvy kolektivů, závodů a podniků, jako na př. závodu Buzuluk Komárov, Polana Opatová, Kovosmalt Trnava a výzva komunistů Pražského kraje daly podnět k rozvinutí socialistického soutěžení za včasné splnění úkolů čtvrtého roku pětiletky a za všestranné zhospodárnění výroby. Vycházejíc z této iniciativy našeho pracujícího lidu, usnází se vláda na návrh Ústřední rady odborů takto:

1. Ministerstva hutního průmyslu a rudných dolů, paliv a energetiky, těžkého strojírenství, všeobecného strojírenství, chemického průmyslu, stavebního průmyslu, lesů a dřevařského průmyslu, lehkého průmyslu, potravinářského průmyslu, dopravy, železnic, zemědělství, spojů, informací a osvěty, národní obrany, vnitra, zdravotnictví, výkupu, pracovních sil posoudí a vyhlásí v dohodě s Ústřední radou odborů podmínky celostátního socialistického soutěžení. Vítězem celostátního socialistického soutěžení je kolektiv toho podniku, který dosáhl za uplynulé čtvrtletí:

- a) splnění a nejvyššího překročení plánu objemu hrubé výroby a plánu výroby ve hmotných jednotkách nomenklatury státního národohospodářského plánu při dodržování plánovaných ukazatelů pro sortiment a kvalitu, při největším vzrůstu výroby ve srovnání s plněním plánu v předešlém čtvrtletí;
- b) splnění a nejvyššího překročení plánu produktivity práce při největším vzrůstu ve srovnání s předešlým čtvrtletím;
- c) splnění a nejvyššího překročení plánu snížení vlastních nákladů srovnatelné výroby zboží a plánu akumulace z výsledků výroby;
- d) nejlepšího využití základních výrobních zařízení;
- e) povinného a co největšího snížení procenta zmetků ve srovnání s předešlým čtvrtletím;
- f) největších úspor materiálu a polotovarů, dosažených racionalisací a zdokonalováním výroby;
- g) používání nových technologických postupů, pokrokových pracovních metod a organizace práce.

2. Pro vítězné kolektivy podniků v celostátním socialistickém soutěžení zřídí se v každém výrobním ministerstvu putovní rudé prapory vlády, putovní rudé prapory ministerstva a ústředního výboru Svazu ROH.

3. Zhodnocení výsledků celostátního socialistického soutěžení a přiznání praporů se provádí na zasedání kolegia ministerstva za účasti ústředního výboru Svazu ROH nejpozději do 26. dne měsíce následujícího po uplynutí čtvrtletí. Po usnesení kolegia provede definitivní zhodnocení Ústřední rada odborů společně s příslušnými ministerstvy a ústředními výbory Svazů ROH.

4. Právo předávat a odebírat putovní rudé prapory mají předseda a sekretář ÚRO, členové představenstva ÚRO, předseda ústředního výboru Svazu ROH, ministr, jeho náměstkyně a členové kolegia ministerstva. Putovní rudé prapory se předávají a odebírají na celozávodních schůzích osazenstva. Putovní rudý prapor přejímá ředitel podniku spolu s předsedou závodní rady. Při odebírání putovního rudého praporu je ředitel podniku povinen odebrání zdůvodnit.

5. Putovní rudé prapory jsou předávány i odebírány v základním závodě podniku. Pobočné závody vyšlou k slavnostnímu předání putovního rudého praporu delegace.

6. Výrobní ministerstva jsou povinna předávat a odebírat putovní rudé prapory v podnicích nejpozději do 30. dne měsíce následujícího po vyhodnocení čtvrtletí.

7. Vláda stanoví na návrh Ústřední rady odborů celkový počet rudých praporů takto:

Ministerstvo:	Rudé prapory vlády	Rudé prapory ministerstva a ÚV svazu ROH
paliv a energetiky	2	7
hutního průmyslu a rudných dolů	2	6
těžkého strojírenství	3	7
všeobecného strojírenství	2	8
chemického průmyslu	2	5
stavebního průmyslu	2	8
lehkého průmyslu	2	8
lesů a dřevařského průmyslu	1	6
potravinářského průmyslu	1	8
železnic	2	7
dopravy	1	2
zemědělství	2	2
spojů	1	3
informací a osvěty	1	2
národní obrany	2	2
vnitra	1	2
zdravotnictví	1	1
výkupu	1	1
pracovních sil	1	1

8. Jednotliví ministři jsou oprávněni zavést a udělovat v dohodě a spolupráci s Ústřední radou odborů, s příslušnými ústředními výbory svazu ROH čestné odznaky nejlepšího pracovníka svého oboru příslušného ministerstva pracovníkům, kteří mimořádně vynikli v socialistickém soutěžení.

9. Tímto usnesením se nijak nenahrazují ani neruší socialistické závazky, kteréhokoli podniku nebo jeho článku.

Předseda vlády:

Zápotocký v. r.

Směrnice k provedení vládního usnesení o celostátním soutěžení.

Vláda přijala na návrh Ústřední rady odborů usnesení k dalšímu rozvoji socialistického soutěžení v odvětvích národního hospodářství. Vláda tímto opatřením sleduje především podpořit tvůrčí iniciativu a velké schopnosti našeho pracujícího lidu. Bez uvědomělé a široké účasti všech pracujících na uskutečňování dnešních i budoucích velkých úkolů našeho hospodářství nemohli bychom rychle a úspěšně budovat socialismus. Nemohli bychom zvyšovat výrobu, technickou úroveň našeho průmyslu a jeho organizaci, nemohli bychom zlepšovat a zhušťovat výrobu.

Soutěžení celých továren a kolektivů všech výrobních odvětví, dané vládním usnesením na pevnou organizační základnu, vytváří široké pole působnosti pro rozvoj tvůrčí práce každého jednotlivce i každého kolektivu. Bude záležet především na naší pracující inteligenci, na našich mistrech, technikách a inženýrech, na pracovnících v ministerstvech, jak oni spolu s jednotnou odborovou organizací usnesení vlády o celostátním socialistickém soutěžení uplatní.

Při této příležitosti vláda znovu zdůrazňuje, že bez každodenní péče mistrů, techniků, inženýrů a všech pracovníků našeho průmyslu o socialistické soutěžení je jeho další a úspěšný rozvoj nemyslitelný. Vytvářet maximální podmínky pro rozvoj socialistického soutěžení je první a základní povinností každého vedoucího pracovníka našeho znárodněného průmyslu. Dbát a pečovat o rozvoj socialistického soutěžení není prakticky nic jiného než správně a dobře organizovat výrobu, spravedlivě odměňovat za vykonanou práci, zvyšovat technickou úroveň výroby, zavádět nejnovější poznatky a vymoženosti techniky, soustavně přibírat kolektiv pracujících k řešení všech otázek s výrobou souvisejících. Jde tedy o hlavní a vlastní práci našich technicko inženýrských pracovníků.

Vycházejíc z iniciativy pracujících vydává vláda na návrh ÚRO směrnice a pokyny o hlavních úkolech technických a hospodářských pracovníků při organizování a řízení socialistického soutěžení v průmyslových podnicích.

Hlavním úkolem a povinností mistra na pracovišti je:

1. Zajistit řádný rozpis hospodářského plánu stanoveného pracovišti vedením podniku (závodu).
2. Podrobně seznámit všechny pracující svého úseku s úkoly stanovenými hospodářským plánem, s jejich důležitostí, významem a soutěžními podmínkami vyhlášenými ministerstvem.
3. Denně sledovat plnění těchto úkolů a podmínek.
4. Spolu s odborovou organizací a za spolupráci s organizací ČSM porovnávat výkony a pracovní výsledky jednotlivců i jednotlivých směn. Zveřejňovat a popularisovat pracovníky a kolektivy, kteří dosáhli nejlepších výsledků. Zavádět nejlepší pracovní způsoby, pomáhat slabším a méně výkonným pracovníkům, pozvedávat technickou úroveň a pracovní výkonnost celého kolektivu pracoviště na úroveň nejlepších a nejvýkonnějších pracovníků.
5. Přijímat socialistické závazky jednotlivců i kolektivů, účinně jim pomáhat při jejich vypracování a plnění.
6. Podávat jednou týdně na krátké schůzi osazenstva svého pracoviště zprávu o plnění hospodářského plánu a soutěžních podmínek.

7. Jednou měsíčně podávat vedoucímu dílny písemné hlášení o stavu socialistického soutěžení, o dosažených výsledcích a zprávu o opatřeních, která budou provedena v příštím měsíci k odstranění nedostatků.

Povinností vedoucího dílny je zejména:

1. Zajistit řádný rozpis hospodářského plánu na jednotlivá pracoviště. Sledovat a organizovat rozvoj socialistického soutěžení na úseku celé dílny.
2. Vytvářet organizační a technické předpoklady takové úrovně, aby mistři mohli s úspěchem zvládnout jim uložené a stanovené úkoly spojené s organizací a rozvojem socialistického soutěžení. Pravidelně sledovat výsledky socialistického soutěžení a jednou měsíčně vyhodnocovat jeho výsledky.
3. Výsledky socialistického soutěžení hodnotí vedoucí dílny s dílenskou radou na schůzi dílenské rady. Na tuto schůzi mají být přizváni všichni mistři příslušné dílny a funkcionář organizace ČSM. Zprávu o výsledcích socialistického soutěžení přednese vedoucí dílny. Stanovisko odborové organizace přednese předseda dílenské rady. Zpráva vedoucího dílny má obsahovat kromě údajů o splnění soutěžních podmínek i návrh usnesení.

V usnesení má být zejména:

- a) vyhlášení nejlepšího kolektivu dílny v uplynulém měsíci,
 - b) vyhlášení nejlepších pracovníků svého oboru,
 - c) úkoly pro jednotlivce a kolektivy nezbytné k odstranění nedostatků a zajištění ještě úspěšnějšího rozvoje socialistického soutěžení.
4. Takto na schůzi dílenské rady projednanou zprávu a usnesení přednese vedoucí dílny na pravidelné měsíční schůzi osazenstva a současně ji zašle zprávě závodu. Závěrem schůze vedoucí dílny spolu s dílenskou radou vyhlásí nejlepší pracovníky dílny.
 5. Pro udělení názvu nejlepšího pracovníka v určitém oboru (kovář, slevač, přadlena, zedník a pod.) je nutné plnění těchto podmínek:
 - a) zvyšovat množství výrobků připadajících na jednoho dělníka za směnu,
 - b) dokonale ovládat a používat nejlepších a nejpokrokovějších pracovních způsobů,
 - c) vyrábět vysoce kvalitní výrobky,
 - d) šetřit surovinami, materiálem, nářadím a nástroji,
 - e) používat zlepšovacích zařízení.
 6. Vyhodnocení soutěže nejlepšího pracovníka svého oboru má být prováděno pravidelně měsíčně.

Dělník, který po tři měsíce nejlépe plní tyto podmínky, má nárok na titul nejlepšího pracovníka svého oboru a jeho pracovní místo má být označeno rudou vlajkou nejlepších pracovníků.
 7. Dělníku, který je nejlepším pracovníkem svého oboru po dobu šesti měsíců má být vysloveno veřejné uznání, jeho jméno s fotografií a krátkým popisem dosažených pracovních úspěchů mají být umístěny na závodní desce cti. Podle směrnic o ře-

ditelských fondech mohou obdržet nejlepší pracovníci peněžitou odměnu. Její výši stanoví vedoucí závodu v dohodě se závodní radou.

8. Pracovníkům, kteří zvláště vynikli v socialistickém soutěžení, v zlepšování a zlevňování výroby, v zavádění nových pracovních metod, v šetření materiálem, stroji, surovinami a podobně, má být vysloveno uznání přímo ministrem, přiřčen odznak nejlepšího pracovníka svého oboru příslušného ministerstva. Podmínky pro přiřčení odznaku „Nejlepší pracovník“ stanoví příslušný ministr v dohodě s ÚRO.

Hlavním úkolem správy závodu je zejména:

1. Podle podmínek stanovených ministerstvem pro celostátní socialistické soutěžení vytvářet maximální předpoklady rozvoje socialistického soutěžení v závodě, v jednotlivých dílnách a provozech.
2. Zprávy o stavu socialistického soutěžení mají být pravidelně měsíčně projednávány na schůzi závodní rady za účasti všech členů vedení závodu, všech vedoucích provozů (sektorů) a funkcionáře ČSM. Zprávu o rozvoji a výsledcích socialistického soutěžení a návrhy na usnesení přednese ředitel závodu nebo jeho zástupce. Stanovisko odborové organizace k předložené zprávě přednese předseda závodní rady.
3. Výsledky dosažené závodem, jednotlivými dílnami a provozy, jakož i jména vítězného kolektivu a nejlepších pracovníků v minulém měsíci oznámí zástupce správy závodu spolu se závodní radou na dílenských schůzích osazenstva. Na téže schůzi oznámí a objasní význam usnesení učiněných správou závodu pro příští měsíc. Zástupce závodní rady objasní úkoly odborové organizace.

Úkoly vedení podniku:

1. Vedení podniku v čele s podnikovým ředitelem je povinno vytvářet maximální předpoklady pro rozvoj socialistického soutěžení ve všech závodech, dílnách, a pracovištích.
2. Měsíčně hodnotit výsledky socialistického soutěžení za účasti ředitelů všech závodů. Zprávu o výsledcích a návrhy na usnesení přednese ředitel podniku nebo jeho zástupce. Ředitel podniku pověří vedoucího útvaru „Práce a mzdy“ sledováním výsledků socialistického soutěžení, vypracováním zpráv o stavu socialistického soutěžení v podniku, závodech a jednotlivých provozech.
3. Zprávu o výsledcích socialistického soutěžení zasílá podnikový ředitel měsíčně hlavní správě ministerstva. Zástupce vedení podniku oznámí výsledky socialistického soutěžení na měsíčních schůzích osazenstva závodů, po případě provozů.
4. Jednou za čtvrt roku, a to nejpozději do 16. dne následujícího měsíce, vyhodnotí správa podniku socialistické soutěžení za uplynulé čtvrtletí. Dů-

kladně prozkoumá, jak závod splnil jednotlivé soutěžní podmínky, stanovené ministerstvem. Hodnocení se zúčastní všechny útvary správy podniku, ředitelé závodů, předsedové závodních rad a předsedové organizací ČSM.

5. Splní-li podnik podmínky stanovené ministerstvem, požádá ředitel podniku tiskopisem, k tomu účelu vydaným, ministerstvo, aby podnik byl vyhodnocen v socialistickém soutěžení.
6. Zprávu o splnění podmínek a dosažených výsledcích za uplynulé čtvrtletí podepíše: ředitel podniku, hlavní účetní, předseda závodní rady základního závodu. Zpráva bude odeslána ministerstvu ve dvojím vyhotovení, a to nejpozději do 17. dne po uplynutí čtvrtletí.

Přílohu ke zprávě tvoří: jmenový seznam nejlepších pracovníků závodu s krátkým popisem jejich pracovních úspěchů.

Hlavní úkoly pro ministerstva a hlavní správy:

1. Hlavní správy na ministerstvech prověří podané hlášení podniků o dosažených výsledcích v socialistickém soutěžení. Zjišťování správnosti údajů se zúčastní všechny útvary hlavní správy. Souhlas nebo námítky proti uvedeným údajům podá vedoucí každého útvaru hlavní správy řediteli hlavní správy.
2. Vedení hlavní správy vyhodnotí výsledky socialistického soutěžení podniků nejpozději do 24. dne měsíce následujícího po uplynutí čtvrtletí. V téže termínu předloží kolegiu ministerstva vyhodnocení a návrh vítězných podniků.
3. Návrh pro kolegium ministerstva má obsahovat:
 - a) krátkou zprávu o rozvoji socialistického soutěžení za uplynulé čtvrtletí ve všech podnicích příslušné hlavní správy,
 - b) kolik podniků se zúčastnilo socialistické soutěže,
 - c) jakých hospodářských výsledků bylo rozvojem socialistického soutěžení ve všech podnicích příslušné hlavní správy dosaženo,
 - d) jaká opatření navrhuje hlavní správa a odborová organizace k dalšímu rozvoji socialistického soutěžení pro příští čtvrtletí,
 - e) návrh na vyhlášení vítězů socialistického soutěžení a propůjčení putovního rudého praporu.
4. Správnost údajů obsažených v návrhu potvrdí: ředitel hlavní správy, hlavní účetní, vedoucí plánovacího útvaru.
5. Kolegium ministerstva a předseda ÚVS projednají předložené návrhy hlavních správ a za účasti zástupce ústředního výboru ČSM stanoví pořadí podniků a návrhy na propůjčení putovních rudých praporů. Ústřední rada odborů za přítomnosti ministra a předsedy ÚVS definitivně zhodnotí socialistické soutěžení a vyhlásí vítěze.

Předseda vlády:

Zápotocký v. r.

Odborná způsobilost a výchova středních a nižších zdravotnických pracovníků.

Zákon č. 103/1951 Sb. o jednotné preventivní a léčebné péči, vytvořil organizační předpoklady k plnému rozvoji této péče podle sovětského vzoru. K dosažení tohoto cíle je však třeba stále zlepšovat organizaci a odbornou úroveň preventivní a léčebné péče a zejména neustále zvyšovat kulturu péče o člověka, jak nám to ukládá usnesení strany a vlády o opatřeních k dalšímu rozvoji našeho zdravotnictví ze dne 10. listopadu a 9. prosince 1952.

Splnění tohoto úkolu je přímo závislé na soustavné a intenzivní politické a odborné výchově zdravotnických pracovníků. Ministerstvo zdravotnictví vyhláškou č. 248/1952 Ú. l. upravilo nově způsob odborné výchovy lékařů, aby zajistilo poskytování kvalifikované zdravotní péče. Na této zdravotní péči o člověka spolupracuje velická armáda středních a nižších zdravotnických pracovníků. V řízení základní výchovy těchto pracovníků se během let vystřídaly různé orgány a instituce, jako Čs. Červený kříž, zdravotní správa, školská správa atd. Mimo to přijímala zdravotnická zařízení i pracovníky bez jakékoliv kvalifikace, kteří pak v praktické práci si osvojovali vědomosti nutné k výkonu povolání. To jsou hlavní příčiny toho, že tato velická armáda představuje směs kvalifikačně různorodých kategorií pracovníků, jejichž školení a soustavnému doškolování nebyla dosud věnována potřebná péče. Neméně závažným nedostatkem bylo, že dřívější organizační roztržičnost prevence a kurativy si vytvářela úzce vychované a jednostranně zaměřené pracovníky.

K odstranění těchto nedostatků a k zabezpečení soustavné, plynulé a hodnotné péče o člověka kvalifikovanými kádry stanoví vyhláška podmínky pro získání odborné způsobilosti (odborných znalostí) středních a nižších zdravotnických pracovníků, určuje, kteří absolventi škol a kursů mají odbornou způsobilost pro výkon povolání středního a nižšího zdravotnického pracovníka a umožňuje i ukládat těm, kteří tuhou odbornou způsobilost nemají, získání odborné způsobilosti bez přerušení zaměstnání.

Aby všichni tito pracovníci se mohli plně zapojit do práce ve sjednoceném zdravotnictví, ukládá vyhláška doplňovací výcvik těm pracovníkům, kteří mají znalosti a zkušenosti jen ve službě u lůžka nebo jen ve službě ambulantní. Tento doplňovací výcvik se skládá z individuálního theoretického studia, ke kterému

ministerstvo zdravotnictví vydává rámcové osnovy, a z praktického výcviku v lůžkové nebo ambulantní službě. Tento doplňovací praktický výcvik bude prováděn postupně, tak aby nebyl narušen řádný chod zdravotní služby, a bude ukončen zkouškou.

Vyhláška dále rozebírá podmínky, podle kterých se umožňuje jak pracovníkům bez předchozího odborného školení, tak i absolventům krátkodobých kursů uvedených v příloze, získání odborné způsobilosti v doškolovacích kursech. Tyto kursy jsou pořádány v zdravotnických školách práce, jejichž základní síť ve zdravotnických zařízeních bude v prvním pololetí r. 1953 dobudována. Péče o provádění řádného a svědomitého doškolování je jedním ze základních úkolů vedoucích pracovníků zdravotnických zařízení. O významu doškolování svědčí i ta skutečnost, že se krajským národním výborům ukládá vypracování plánu postupného doškolování a určení doby, do kdy jsou pracovníci povinni doplnit svou odbornou kvalifikaci. Ti, kteří do této doby neabsolvují doškolovací kursy, nebudou moci nadále vykonávat povolání středního zdravotnického pracovníka. Je též nepřipustné další přijímání nekvalifikovaných pracovníků na ta místa, která vyžadují odborné způsobilosti středních zdravotnických pracovníků.

Ve specializačních kursech a na školících místech se umožňuje středním zdravotnickým pracovníkům, aby podle plánu potřeby si získali specializaci pro práci v určitém úseku (na př. instrumentárky na operačním sále, zdravotní sestry na závodech).

Bez stálého, soustavného zvyšování odborné úrovně by nemohli střední zdravotnickí pracovníci dobře plnit své úkoly. Musí se systematicky seznamovat s novými metodami práce, s novými poznatky vědy, se sovětskými zkušenostmi (prací makarovské nemocnice, léčebně-ochranného režimu atd.). Za tím účelem ukládá vyhláška pořádání pravidelných seminářů na odděleních ve zdravotnických zařízeních. Tyto semináře přispějí též k prohloubení úzké spolupráce lékařů se středními zdravotnickými pracovníky.

Realisace vyhlášky a odborné způsobilosti a výchově středních a nižších zdravotnických pracovníků prohloubí jejich vědomosti, zlepší odbornou úroveň preventivní a léčebné péče a zvýší kulturu péče o člověka. Stane se tak dalším významným krokem na naší cestě k vybudování socialistického zdravotnictví.

40.

VYHLÁŠKA **ministerstva zdravotnictví**

ze dne 17. ledna 1953

o odborné způsobilosti a odborné výchově středních a nižších zdravotnických pracovníků.

Ministerstvo zdravotnictví stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a v součinnosti s jednotnou odborovou organizací podle § 20 odst. 1 písm. b) vládního nařízení č. 77/1951 Sb., o středních zdravotnických pracovnících, a podle § 14 odst. 1 písm. b) vládního nařízení č. 14/1952 Sb., o nižších zdravotnických pracovnících:

§ 1.

Účel a rozsah.

(1) Aby bylo zajištěno poskytování účelné a hodnotné zdravotní péče odborně způsobilými středními a nižšími zdravotnickými pracovníky, stanoví se touto vyhláškou podmínky pro získání jejich odborné způsobilosti (odborných znalostí); zároveň se jim umožňuje splnit tyto podmínky a soustavně doplňovat a prohlubovat své znalosti a zkušenosti.

(2) Tato vyhláška se vztahuje na všechny střední a nižší zdravotnické pracovníky, s výjimkou pracovníků branné moci, pohraniční stráže a sboru národní bezpečnosti.

§ 2.

Odborná způsobilost středních zdravotnických pracovníků.

Odbornou způsobilost pro výkon povolání středního zdravotnického pracovníka v určitém oboru (§ 13 odst. 1 vl. nař. č. 77/1951 Sb.) mají:

- a) absolventi vyšších zdravotnických škol,
- b) absolventi abiturientských kursů pro střední zdravotnické pracovníky, pořádaných podle směrnic ministerstva zdravotnictví,
- c) absolventi škol a kursů pro střední zdravotnické pracovníky uvedených v příloze 1 této vyhlášky; mají-li tyto pracovníci zkušenosti a znalosti jen ve službě u lůžka nebo jen ve službě ambulantní, podrobí se postupně doplňovacímu výcviku podle § 4,
- d) absolventky 10měsíčních kursů pro pomocné zdravotnické pracovníce pořádaných ministerstvem zdravotnictví a absolventky jednoročních kursů pro sestry ošetrovatelské a zdravotní služby v rodinách, pořádaných Československým červeným křížem; absolventky těchto kursů se podrobí zvláštnímu doplňovacímu výcviku podle směrnic a osnov ministerstva zdravotnictví,
- e) absolventi doškolovacích kursů II. stupně, pořádaných pro výškolení středních zdravotnických pracovníků podle ustanovení § 5.

§ 3.

Odborná způsobilost nižších zdravotnických pracovníků.

Odborné znalosti potřebné pro výkon povolání nižšího zdravotnického pracovníka v určitém oboru (§ 8

vl. nař. č. 14/1952 Sb.) mají absolventi krátkodobých kursů pořádaných krajskými nebo okresními národními výbory ve zdravotnických zařízeních jim podřízených (příloha 3 této vyhlášky).

§ 4.

Doplňovací výcvik.

(1) Střední zdravotničtí pracovníci, kteří mají znalosti a zkušenosti jen ve službě u lůžka nebo jen ve službě ambulantní (§ 2 odst. 1 písm. c)), se podrobí theoretickému a praktickému doplňovacímu výcviku v příslušném oboru preventivní a léčebné péče.

(2) Theoretický výcvik spočívá v individuálním studiu pod vedením konsultanta, kterého ustanoví vedoucí příslušného zdravotnického zařízení.

(3) Praktický výcvik se provádí nejméně po dobu 4 měsíců v lůžkové nebo ambulantní službě. Krajský národní výbor může v odůvodněných případech osvobodit pracovníka od povinnosti absolvovat praktický výcvik, a to zcela nebo zčásti.

(4) Aby bylo zajištěno plynulé a postupné provádění doplňovacího výcviku, vypracuje národní výbor pro zdravotnická zařízení jemu podřízená plán výměny pracovníků mezi zařízeními lůžkové a ambulantní péče. Výměnou pracovníků v rámci doplňovacího výcviku nesmí být narušen řádný chod zdravotní služby,

(5) Doplňovací výcvik končí kvalifikační theoretickou a praktickou zkouškou před zkušební komisí (§ 13 odst. 3). O úspěšném výsledku zkoušky vydá krajský národní výbor osvědčení.

§ 5.

Doškolovací kursy.

(1) Aby bylo umožněno pracovníkům, kteří nemají odbornou způsobilost a kteří dosud vykonávali práce středních zdravotnických pracovníků, získat tuto odbornou způsobilost, pořádají se pro ně doškolovací kursy I. a II. stupně podle jednotlivých oborů. Kursy I. i II. stupně trvají 10 měsíců, konají se bez přerušení zaměstnání a zpravidla po pracovní době. Pracovníci, kteří mají zkušenosti jen ve službě u lůžka nebo jen ve službě ambulantní, se podrobí praktickému výcviku v příslušném oboru preventivní a léčebné péče v obdobném rozsahu jako střední zdravotničtí pracovníci uvedení v § 4.

(2) Pracovníci bez předchozího odborného školení, kteří vykonávají nejméně po dobu 1 roku práce středních zdravotnických pracovníků (neškolení pracovníci), se podrobí doškolení v příslušném kursu I. stupně.

(3) Absolventi škol a kursů uvedených v příloze 2 této vyhlášky, kteří nemají odbornou způsobilost pro výkon povolání středního zdravotnického pracovníka (pomocní střední zdravotničtí pracovníci), se podrobí doškolení v příslušném kursu II. stupně.

(4) Do kursu II. stupně se přihlásí též

- a) absolventi kursů I. stupně,
- b) neškolení pracovníci, kteří pracují v určitém oboru nejméně 3 roky a složili s úspěchem zkoušky předepsané pro absolventy kursů I. stupně,
- c) absolventi kursů uvedených v § 6 po jednoroční praxi v určitém oboru.

(5) Předpokladem pro přijetí do doškolovacího kursu je ukončené vzdělání na škole II. stupně. Zaměstnavatel zdravotnického pracovníka je proto povinen umožnit mu, aby si své vzdělání podle potřeby doplnil.

(6) Doškolovací kursy končí kvalifikační theoretickou i praktickou zkouškou před zkušební komisí (§ 13 odst. 3). O výsledku zkoušky vydá krajský národní výbor absolventu osvědčení. Po úspěšném složení zkoušky získává absolvent doškolovacího kursu II. stupně odbornou způsobilost pro výkon povolání středního zdravotnického pracovníka v příslušném oboru.

(7) Krajské národní výbory vypracují podle směrnic ministerstva zdravotnictví plán postupného doškolení pracovníků podle předchozích odstavců a určí dobu, do které jsou tito pracovníci povinni doplnit svou odbornou způsobilost. Po uplynutí této doby zakáže krajský národní výbor těm, kdo nemají odbornou způsobilost středního zdravotnického pracovníka, výkon tohoto povolání.

§ 6.

Přijímání nových pracovníků.

(1) Po 1. únoru 1953 mohou být nově přijati pro výkon prací středních zdravotnických pracovníků jen ti, kteří mají odbornou způsobilost.

(2) Dokud nebude plánovaná potřeba středních zdravotnických pracovníků plně kryta odborně způsobilými pracovníky, mohou být přijímání též pracovníci získaní ve volném náboru, kteří absolvovali 4 až 6měsíční kurs, ve kterém získali způsobilost pomocných středních zdravotnických pracovníků. Ustanovení § 5 odst. 5 platí přiměřeně. Tyto kursy končí rovněž theoretickou i praktickou zkouškou před zkušební komisí (§ 13 odst. 3). O úspěšném výsledku zkoušky vydá krajský národní výbor absolventu osvědčení.

§ 7.

Rozšíření odborné způsobilosti.

V případě potřeby může ministerstvo zdravotnictví povolit pořádání kursů pro střední zdravotnické pracovníky a pomocné střední zdravotnické pracovníky, kde získají odbornou způsobilost i v jiném oboru, než ve kterém dosud pracovali. Ustanovení § 5 odst. 6 platí obdobně. Kursy pro rozšíření odborné způsobilosti se provádějí, pokud jsou pro to předpoklady, v rámci závodních škol práce.

§ 8.

Specialisace.

(1) Střední zdravotnický pracovník může získat specialisaci v určitém odborném úseku (intrumentářky na operačním sále, zdravotní sestry na závodě, zdravotního laboranta na transfusní stanici) tím, že absoluuje specializační kurs nebo že se podrobí výcviku na školícím místě.

(2) Specializační kursy se pořádají ve zdravotnických zařízeních, která určí ministerstvo zdravotnictví; Specializační výcvik jednotlivců se provádí na školících místech, které zřizuje ministerstvo zdravotnictví v příslušných zdravotnických zařízeních; během tohoto převážně praktického výcviku získá střední zdravotnický pracovník pod vedením zkušeného odborníka specialisaci na určitém odborném úseku.

(3) Specializační kursy a specializační výcvik končí kvalifikační theoretickou a praktickou zkouškou před zkušební komisí (§ 13 odst. 3). Po úspěšném složení zkoušky vydá krajský národní výbor střednímu zdravotnickému pracovníku osvědčení o tom, že je specialistou na příslušném úseku.

Seminární školení.

§ 9.

(1) Seminárním školením pečují orgány státní zdravotní správy v součinnosti s jednotnou odborovou organizací o soustavné zvyšování odborné úrovně středních zdravotnických pracovníků, zejména o to, aby byli seznámeni s novými metodami práce ve svém oboru, s novými metodami klinické medicíny a aby byli vychováni k novému postoji k člověku svěřenému jejich péči.

(2) Každé oddělení nemocnice se zdravotnickým střediskem, každé oddělení okresního zdravotnického střediska a každý odborný léčebný a ošetrovací ústav (po případě jeho oddělení) uspořádá nejméně jednou za měsíc seminární školení pro své střední zdravotnické pracovníky. Školení na příslušném oddělení se zúčastní též střední zdravotničtí pracovníci, kteří pracují v okrese mimo uvedená zdravotnická zařízení. Tam, kde by uspořádání školení nebylo pro malý počet zaměstnanců účelné, může učinit krajský národní výbor opatření, aby se zaměstnanci některých zdravotnických zařízení účastnili školení na příslušném oddělení nemocnice se zdravotnickým střediskem nebo okresního zdravotnického střediska, které určí.

(3) Themata seminárního školení vypracovává vedoucí lékař oddělení; schvaluje je vedoucí lékař příslušného zařízení, který rovněž odpovídá za řádný průběh a úroveň školení v celém zdravotnickém zařízení. Při vypracování temat je nutno přihlídnout k místním potřebám a k poměrům pracoviště. Krajský národní výbor může určit povinná témata pro seminární školení s hlediska krajského a podle směrnic ministerstva zdravotnictví povinná témata s hlediska celostátního.

§ 10.

(1) Seminární školení středních zdravotnických pracovníků, kteří pracují v hygienické a protiepidemické službě, se provádí jednou měsíčně v krajské hygienicko-epidemiologické stanici a školení pracovníků v transfusní službě jednou měsíčně v krajské transfusní stanici. Ustanovení § 9 odst. 3 platí obdobně.

(2) Seminární školení středních zdravotnických pracovníků v lázeňských zařízeních a v národních podnicích v oboru působnosti ministerstva zdravotnictví se provádí podle směrnic ministerstva zdravotnictví, které provádí též systematickou kontrolu tohoto školení.

(3) Seminární školení středních zdravotnických pracovníků zaměstnaných mimo obor státní zdravotní správy se provádí podle směrnic, které vydá minister-

stvo zdravotnictví v dohodě s příslušným ústředním úřadem nebo jiným příslušným orgánem.

§ 11.

(1) Účast středních zdravotnických pracovníků na příslušném seminárním školení je jejich povinností podle ustanovení § 3 písm. e) zákona č. 170/1950 Sb., o zdravotnických povoláních. Osobní úřad poskytne střednímu zdravotnickému pracovníku, který se účastní povinného seminárního školení, náhradu jízdních výloh.

(2) Vedoucí zdravotnických zařízení, v nichž se školení pořádá, jsou povinni organisovat zdravotní službu zařízení tak, aby školení bylo prováděno mimo dobu hlavního provozu a zpravidla mimo pracovní dobu jednotlivých zaměstnanců. Vedoucí odpovídají též za to, že školením nebude narušen řádný chod zdravotní služby.

§ 12.

(1) Krajský národní výbor provádí systematickou kontrolu seminárního školení ve svých zařízeních a v zařízeních podřízených národních výborů. V ostatních zařízeních provádí systematickou kontrolu školení ministerstvo zdravotnictví.

(2) Vedoucí zdravotnického zařízení podává koncem každého kalendářního čtvrtletí krajskému národnímu výboru (pokud jde o pracovníky uvedené v § 10 odst. 2 a 3 svému nadřízenému orgánu) zprávu o průběhu školení. Krajský národní výbor (příslušný orgán) předloží soubornou zprávu o průběhu školení do 10. dne následujícího po konci kalendářního čtvrtletí ministerstvu zdravotnictví.

Ustanovení všeobecná a závěrečná.

§ 13.

(1) Odbornou výchovu středních zdravotnických pracovníků podle této vyhlášky provádějí příslušné orgány v zařízeních jim podřízených. Školení podle §§ 3 a 5 pořádají příslušné orgány v rámci závodních škol práce.

(2) Ministerstvo zdravotnictví plánuje, organisuje, řídí a kontroluje odbornou výchovu středních zdravotnických pracovníků zejména tím, že

- vypracovává směrnice pro sestavení plánu výchovy středních zdravotnických pracovníků pro jednotlivá období,
- vydává, po případě schvaluje učební plány a osnovy pro jednotlivé druhy odborné výchovy,
- upravuje blíže podmínky pro účast na odborné výchově, pro její organizaci a pro provádění zkoušek.

(3) Zkušební komise jmenuje krajský národní výbor; přitom zástupce jednotné odborové organizace v těchto komisích jmenuje v dohodě s příslušným orgánem jednotné odborové organizace.

§ 14.

O odborné způsobilosti absolventů škol a kursů, které nejsou uvedeny v přílohách této vyhlášky, rozhoduje ministerstvo zdravotnictví.

§ 15.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. února 1953.

Ministr:

Plojhar v. r.

Příloha 1 k vyhlášce č. 40/1953 Ú. l.

Střední zdravotnickí pracovníci,

na něž se vztahují ustanovení § 2 písm. c).

Obor	Odborné vzdělání	Způsob doškolení
Zdravotní sestry	absolventky vyšší zdravotní školy — větve pro ošetrovatelky absolventky jednoročních abiturientských větví pro ošetrovatelky při vyšších zdravotních školách absolventky dvouleté ošetrovateľské školy absolventky jednoroční ošetrovateľské školy zdravotní sestry, které získaly mimořádný diplom podle zákona č. 94/1947 Sb.	doplní svou odbornou kvalifikaci v preventivní péči podle směrnice a osnov vydaných ministerstvem zdravotnictví
	absolventky vyšších škol pro vzdělání sociálních pracovníků, pokud pracují ve zdravotnických zařízeních absolventky Masarykovy státní školy zdravotní a sociální péče absolventky vyšší zdravotní školy — větve zdravotních pracovníků absolventky Vyšší školy sociální péče v Praze	doplní svou odbornou kvalifikaci v léčebné péči podle směrnice a osnov vydaných ministerstvem zdravotnictví

Obor	Odborné vzdělání	Způsob doškolení
Dětské sestry	absolventky vyšší zdravotní školy — větve pro dětské sestry	doplní svou odbornou kvalifikaci v preventivní péči podle směrnic a osnov vydaných ministerstvem zdravotnictví
	absolventky jednoročních abiturientských větví pro dětské sestry při vyšších zdravotních školách	
	absolventky dvouleté školy pro výchovu dětských sester	
	absolventky vyšších škol pro vzdělání sociálních pracovníků, pokud pracují v dětských zdravotnických zařízeních	doplní svou odbornou kvalifikaci v léčebné péči podle směrnic a osnov vydaných ministerstvem zdravotnictví
	absolventky Masarykovy státní školy zdravotní a sociální péče, pokud pracují v dětských zdravotnických zařízeních	
	absolventky vyšší sociálně zdravotní školy — větve zdravotních pracovníků, pokud pracují v dětských zdravotnických zařízeních	
	absolventky Vyšší školy sociální péče v Praze, pokud pracují v dětských zdravotnických zařízeních	
Porodní asistentky	absolventky vyšší zdravotní školy — větve pro porodní asistentky	doplní svou odbornou kvalifikaci v týdenním kursu zdravotnické lidovýchovy
	absolventky jednoročních abiturientských větví pro porodní asistentky při vyšších zdravotních školách	
	absolventky dvouletých ústavů pro vzdělání porodních asistentek	doplní svou odbornou kvalifikaci 6týdenním doplňovacím výcvikem podle směrnic a osnov vydaných ministerstvem zdravotnictví
	absolventky 10měsíčních kursů pro vzdělání a výcvik porodních asistentek	
	absolventky 6měsíčního nástavbového kursu pro porodní asistentky	
Dietní sestry	absolventky vyšší školy výživy — větve klinické dietetiky	
	absolventky vyšší školy praktické dietetiky	
Rehabilitační pracovníci	absolventi 10měsíčních kursů pro cvičitele léčebného tělocviku pořádaných v krajích: Praha, Brno, Olomouc, Ostrava, Hradec Králové, pokud po absolvování kursu trvale pracují v tomto oboru	doplní svou odbornou kvalifikaci zkouškou z látky určené ministerstvem zdravotnictví
Zdravotní laboranti	absolventi vyšší zdravotní školy — větve pro zdravotní laboranty	
	absolventi jednoročních abiturientských větví pro biochemické a mikrobiologické laboranty při vyšších zdravotních školách	
	absolventi dvouroční školy pro zdravotní laboranty (prof. Hořejšího)	
Zubní laboranti	absolventi vyšší zdravotní školy — větve pro zubní laboranty	
	pracovníci s 15letou praxí, kteří mají výuční list	
Rtg laboranti	absolventi dvouroční technické školy (prof. Švába) pro rtg laboranty	doplní svou odbornou kvalifikaci zkouškou z biologie, první pomoci, péče o zdraví lidu, topografie a pathologie
	absolventi jednoročních abiturientských větví pro rtg laboranty při vyšších zdravotních školách	

Příloha 2 k vyhlášce č. 40/1953

Pomocní střední zdravotnickí pracovníci,
na něž se vztahují ustanovení § 5 odst. 3.

Obor	Odborné vzdělání
Pomocné zdravotní sestry	absolventky 6měsíční přípravy pořádané podle směrnic a osnov vydaných ministerstvem zdravotnictví absolventky vysoké školy politické a sociální, pokud pracují ve zdravotnických zařízeních absolventky akademie při sociální fakultě vysoké školy politické a sociální, pokud pracují ve zdravotnických zařízeních absolventky 6měsíční přípravy pro ošetrovatelskou a zdravotní službu v rodinách
Pomocné dětské sestry	absolventky 6měsíční přípravy pro pomocné dětské sestry pořádané podle směrnic a osnov vydaných ministerstvem zdravotnictví absolventky 6měsíčního kursu pro vzdělání opatrovnic kojenců, malých dětí a nedělek při nemocnici a útulku ochrany matek a dětí v Praze-Krči absolventky vysoké školy politické a sociální, pokud pracují v dětských zdravotnických zařízeních absolventky akademie při sociální fakultě vysoké školy politické a sociální, pokud pracují v dětských zdravotnických zařízeních absolventky 6měsíčních kursů pro pracovníce v jeslích pořádaných pověřenectvem sociální péče
Pomocní rehabilitační pracovníci	absolventi 6měsíční přípravy pro rehabilitační pracovníky pořádané podle směrnic a osnov vydaných ministerstvem zdravotnictví
Pomocní sanitární pracovníci	absolventi 6měsíčních kursů pořádaných pověřenectvem zdravotnictví
Pomocní zdravotní laboranti	absolventi 4měsíčních kursů pro pomocné zdravotní laboranty pořádaných podle směrnic a osnov vydaných ministerstvem zdravotnictví
Pomocní lékárenští laboranti	absolventi základní odborné školy pro lékárenské laboranty v Českém Krumlově po složení zkoušky z učiva předepsaného pro I. stupeň doškolovacích kursů
Pomocní zubní laboranti	absolventi 6měsíčního kursu pro pomocné zubní laboranty pořádaného podle směrnic a osnov vydaných ministerstvem zdravotnictví
Pomocní rtg laboranti	absolventi 4měsíčních kursů pro rtg laboranty (t. zv. větev fyzikálních laborantů), pořádaných podle směrnic a osnov vydaných ministerstvem zdravotnictví

Příloha 3 k vyhlášce č. 40/1953 Ú. 1.

Nižší zdravotnickí pracovníci,
na něž se vztahuje ustanovení § 3.

Obor	Odborné vzdělání
Zubní instrumentářky	jednoroční kurs pro zubní instrumentářky 6měsíční kurs pro zubní instrumentářky pořádaný podle směrnic a osnov vydaných ministerstvem zdravotnictví
Sanitářky — včetně pěstounek v jeslích	6měsíční kurs při zaměstnání pořádaný podle směrnic a osnov vydaných ministerstvem zdravotnictví
Lázeňští	6měsíční kurs při zaměstnání pořádaný podle směrnic a osnov vydaných ministerstvem zdravotnictví
Sanitáři	3měsíční kurs při zaměstnání pořádaný podle směrnic a osnov vydaných ministerstvem zdravotnictví
Sádrovníci	6měsíční kurs při zaměstnání pořádaný podle směrnic a osnov vydaných ministerstvem zdravotnictví
Desinfektoři	4týdenní a 6týdenní kurs pořádaný podle směrnic a osnov vydaných ministerstvem zdravotnictví

41.

VYHLÁŠKA

státního úřadu plánovacího

ze dne 11. prosince 1952,

kteou se vyhlašují technické státní normy pro
seci a žací stroje, pro korečkové šrouby, pro isolační
vypínací tyče, pro příhradové stožáry vn, pro základní
zkoušky elektrických předmětů a pro smaltované ple-
chové nádoby.

Státní úřad plánovací vyhlašuje podle § 8 vládního
nařízení č. 45/1951 Sb., o technické normalisaci:

§ 1.

(1) Technickými státními normami od 1. ledna
1953 jsou normy:

ČSN 47 3050 Výsevná lžička

ČSN 47 3051 Výsevný váleček

ČSN 47 3054 Pružný semenovod

ČSN 47 3055 Výsuvný semenovod

ČSN 47 5110 Nůž kosy.

Tyto normy jsou směrné.

(2) Normy jednají zejména o rozměrech, materiálu
a provedení jednotlivých částí secích a žacích strojů,
jichž se týkají.

§ 2.

(1) Technickými státními normami od 1. ledna
1953 jsou normy:

ČSN 02 1318 Korečkové šrouby s plochou kulovou
hlavou

ČSN 02 1329 Korečkové šrouby zápuštné.

(2) Normy jednají zejména o rozměrech, materiálu
a provedení jednotlivých druhů korečkových šroubů,
jichž se týkají.

§ 3.

(1) Technickými státními normami od 1. ledna
1953 jsou normy:

ČSN 35 9701 Isolační vypínací tyče

ČSN 35 9702 Pojistkové kleště

ČSN 35 9860 Záchranné háky.

(2) Normy mimo jiné jednají o technických poža-
davicích, o zkoušení, přejímání a dodávání jednotli-
vých předmětů, jichž se týkají.

§ 4.

(1) Norma ČSN 34 8240 Příhradové stožáry vn je
od 1. ledna 1953 technickou státní normou.

(2) Rozměrová norma platí pro ocelové svařované
stožáry elektrických vedení 6 kV, 10 kV, 15 kV, 22 kV,
35 kV, jakož i pro vedení nn. Norma jedná mimo jiné
o názvosloví, o technických požadavcích na příhradové
stožáry, obsahuje výpočty stožárů atd.

§ 5.

(1) Norma ČSN 34 5610 Základní zkoušky elektric-
kých předmětů je od 1. ledna 1953 technickou státní
normou.

(2) Norma stanoví základní zkoušky pro elek-
trické předměty na nízké a malé napětí, jako jsou pří-
stroje rozvodné (zásuvky, spínače, pojistky), spotře-
biče pro domácnost, dílny a zemědělství, transfor-
mátorky a pro součásti rozvodu, na př. isolační trub-
ky, krabice atd.

§ 6.

(1) Technickými státními normami od 1. ledna
1953 jsou normy:

ČSN 15 1101 Smaltované plechové nádoby. Hrnky
s obrubouČSN 15 1120 Smaltované plechové nádoby. Hrnce
s obrubouČSN 15 1130 Smaltované plechové nádoby. Hrnce
s krčkemČSN 15 1220 Smaltované plechové nádoby. Rendlíky
s obrubouČSN 15 1230 Smaltované plechové nádoby. Rendlíky
s krčkemČSN 15 1301 Smaltované plechové nádoby. Poklice
s obrubouČSN 15 1306 Smaltované plechové nádoby. Poklice
zápuštné.

(2) Normy jednají zejména o rozměrech, materiálu
a provedení jednotlivých druhů smaltovaného plecho-
vého nádobí.

Za ministra-předsedu státního úřadu plánovacího:

Dr. Vlasák v. r.

42.

VYHLÁŠKA

státního úřadu plánovacího

ze dne 12. prosince 1952,

kterou se vyhlašují technické státní normy pro
skladování tuhých paliv, pro aceton čištěný a pro
obsah pryskyřičných látek.

Státní úřad plánovací vyhlašuje podle § 8 vládního
nařízení č. 45/1951 Sb., o technické normalisaci:

§ 1.

(1) Norma ČSN 44 1315 Skladování tuhých paliv
je od 1. března 1953 technickou státní normou.

(2) Norma jedná zejména o způsobech skladování
pro jednotlivé skládky tuhých paliv, o názvosloví,
kontrole teploty a opatření při samovznícení zásob.
Neplatí pro skladování uhlého prášku pro práškové
topení.

§ 2.

(1) Norma ČSN 66 1451 Aceton čištěný je od
1. ledna 1953 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro aceton čištěný (synthetický),
připravený suchou destilací octanu vápenatého a kva-
sením. Mimo jiné jedná o názvosloví, technických po-
žadavcích, zkoušení, přejímání, balení, označování a
dopravě.

§ 3.

(1) Technickou státní normou od 1. ledna 1953 je
norma ČSN 65 6178 Motorová paliva. Obsah prysky-
řičných látek.

(2) Norma platí pro zkoušení benzinů a benzino-
vých pohonných směsí motorových.

Za ministra-předsedu státního úřadu plánovacího:

Dr. Vlasák v. r.

43.

VYHLÁŠKA

státního úřadu plánovacího

ze dne 16. prosince 1952,

kterou se vyhlašují technické státní normy pro
kyanid draselný technický, pro kyanid sodný tech-
nický, pro kyselinu dusičnou koncentrovanou tech-
nickou, pro kyselinu dusičnou zředěnou technickou,
pro sodu kalcinovanou technickou, pro tablety, dražo-
vané a obalené tablety a pro injekční přípravky.

Státní úřad plánovací vyhlašuje podle § 8 vlad-
ního nařízení č. 45/1951 Sb., o technické normalisaci:

§ 1.

(1) Normy ČSN 65 2515 Kyanid draselný technický a
ČSN 65 3116 Kyanid sodný technický
jsou od 1. ledna 1953 technickými státními normami.

(2) Normy ČSN 65 2515 platí pro kyanid draselný
technický 96/98% KCH, vyrobený mokrou cestou a
norma ČSN 65 3116 platí pro kyanid sodný technický
96/98% NaCN, vyrobený mokrou cestou. Normy mimo
jiné jednají o názvosloví, technických požadavcích,
zkoušení, přejímání, balení, značení, dopravě a skla-
dování,

§ 2.

(1) Technickými státními normami od 1. ledna
1953 jsou normy:

ČSN 65 1153 Kyselina dusičná koncentrovaná technická
ČSN 65 1154 Kyselina dusičná zředěná technická.

(2) Normy mimo jiné jednají o technických poza-
davcích, zkoušení a přejímání a o dopravě dusičných
kyselin, jichž se týkají.

§ 3.

(1) Norma ČSN 65 3110 Soda kalcinovaná tech-
nická je od 1. ledna 1953 technickou státní normou,

(2) Norma platí pro sodu kalcinovanou technickou, vyrobenou kalcinací kyselého uhličitanu sodného, připraveného z průmyslové soli, působením amoniaku a kysličníku uhličitého a jedná mimo jiné o názvosloví, technických požadavcích, zkoušení, přejímání, balení, dopravě a skladování.

§ 4.

(1) Technickými státními normami od 1. ledna 1953 jsou normy:

ČSN 66 4031 Tablety, dražované a obalené tablety
ČSN 66 4041 Injekční přípravky.

(2) Normy platí pro všechny druhy injekčních přípravků a pro veškeré farmaceutické výrobky ve formě tablet, dražovaných a obalených tablet, vyráběných na území ČSR. Mimo jiné jedná o názvosloví, technických požadavcích, zkoušení, přejímání a dodávání, balení, dopravě a skladování jednotlivých předmětů, jichž se týkají.

Za ministra-předsedu státního úřadu plánovacího:

Dr. Vlasák v. r.

44.

VYHLÁŠKA

státního úřadu plánovacího

ze dne 19. ledna 1953

o používání barevných kovů.

Státní úřad plánovací stanoví podle § 8 odst. 3 vládního nařízení č. 201/1950 Sb., o hmotném zásobování:

§ 1.

Používání barevných kovů upravují podle vládního usnesení ze dne 28. října 1952 v oboru své působnosti jednotlivá ministerstva. Pro obor působnosti těch mi-

nisterstev, která používání barevných kovů takto již upravila, po případě upraví, neplatí proto vyhláška ústředny hmotného zásobování č. 177/1951 Ú. 1. I, o používání barevných kovů.

§ 2.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. února 1953.

Ministr-předseda státního úřadu plánovacího:

Ing. Púčik v. r.

45.

VYHLÁŠKA

státního úřadu plánovacího

ze dne 16. prosince 1952,

kterou se vyhlašují technické státní normy pro parní turbíny, pro parní kotle, pro připojovací praporce, svorníky a svorníková oka přístrojů na vysoké napětí do 35 kV a pro plody a semena lesních plodin.

Státní úřad plánovací vyhlašuje podle § 8 vládního nařízení č. 45/1951 Sb., o technické normalisaci:

§ 1.

(1) Technickými státními normami od 1. prosince 1952 jsou normy:

ČSN 08 0010 Parní turbíny kondenzační stacionární. Základní parametry a výkon.

ČSN 08 0012 Parní turbíny kondenzační stacionární s jedním regulovaným odběrem. Základní parametry a výkon.

ČSN 08 0020 Parní turbíny protitlakové stacionární. Základní parametry a výkon.

Tyto normy jsou směrné.

(2) Normy obsahují vedle názvosloví přehled základních parametrů a výkony jednotlivých druhů parních turbin a stanoví dále dovolené úchytky od základních parametrů těchto turbin.

§ 2.

(1) Norma ČSN 07 0010 Základní parametry a výkon pro parní kotle stacionární je od 1. prosince 1952 technickou státní normou.

Tato norma je směrná.

(2) Norma se týká stacionárních parních kotlů s tlakem páry od 8 do 100 atp. a teplotou do 525° C a s jmenovitým výkonem do 230 tun. páry za hodinu.

Kromě údajů o základních parametrech a výkonech obsahuje norma správné názvy nejdůležitějších údajů v zájmu jednotné terminologie.

§ 3.

(1) Technickými státními normami od 1. ledna 1953 jsou normy:

ČSN 37 0910 Připojovací praporce, svorníky a svorníková oka přístrojů na vysoké napětí do 35 kV. Technické požadavky.

ČSN 37 0911 Připojovací praporce přístrojů na vysoké napětí do 35 kV. Rozměry.

ČSN 37 0912 Svorníková oka přístrojů na vysoké napětí do 35 kV. Rozměry.

(2) Norma ČSN 37 0910 platí pro připojovací praporce, svorníky a svorníková oka přístrojů na vysoké napětí do 35 kV, které jsou určeny pro připojování vnějších vodičů. Jednájí zejména o názvosloví a technických požadavcích pro připojovací praporce, svorníky a svorníková oka. Normy ČSN 37 0911 a 37 0912 určují rozměry jednotlivých druhů norem, jichž se týkají.

§ 4.

(1) Norma ČSN 48 2111 Plody a semena lesních plodin je od 1. ledna 1953 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro lesní osivo, t. j. plody nebo semena lesních plodin v Československu přirozeně rozšířených nebo pěstovaných a jedná mimo jiné o názvosloví, technických požadavcích, zkoušení, přejímání, dopravě a skladování.

Za ministra-předsedu státního úřadu plánovacího:

Dr. Vlasák v. r.

46.

REDAKČNÍ SDĚLENÍ

ministerstva vnitra

ze dne 31. ledna 1953

o opravě tiskové chyby ve vyhlášce státního úřadu
plánovacího č. 200/1952 Ú. l., o dodávce a odběru
vývozních investičních celků.

V § 12 odst. 4 větě první vyhlášky č. 200/1952 Ú. l. se opravuje tisková chyba, takže věta zní správně:

„(4) Generální projektant je povinen dodat hlavnímu odběrateli nebo dodavateli dílčích projektů generálnímu projektantovi nejvýše 4 vyhotovení úvod-

ního projektu, 4 vyhotovení technického projektu, po případě prováděcích výkresů za smlouvenou cenu projektových prací, pokud není jinými platnými předpisy stanoveno jinak.“

Za ministra:

Jarý v. r.

ÚŘEDNÍ SDĚLENÍ

Z ministerstva financí.

Oznámení.

Ministerstvo financí bude ve Státním nakladatelství technické literatury vydávat časopis „Účetní evidence“, určený především účetním pracovníkům v podnicích i nadpodnikových orgánech. Časopis bude přinášet zprávy o zásadních otázkách účetní evidence v podnicích a články objasňující otázky formy a techniky účetní evidence. Bude vycházet měsíčně v sešitech o rozsahu 32 stran textu. Cena jednotlivého čísla je Kčs 15,—, roční předplatné Kčs 180,—. Objednávky adresujte Státnímu nakladatelství technické literatury, Praha II, Spálená 51, kde je redakce i administrace časopisu.

Z ministerstva zdravotnictví.

Změna dosavadních výzkumných sektorových ústavů na ústavy resortní.

Ministr zdravotnictví provedl výměrem ze dne 22. listopadu 1952, č. j. ÚZV 243/1792/52, v dohodě s ministrem-předsedou státního úřadu plánovacího a ministrem financí s účinností od 1. ledna 1953 změnu dosavadních výzkumných sektorových ústavů, a to: Výzkumného ústavu antibiotik se sídlem v Roztokách u Prahy a Výzkumného ústavu léčivých rostlin se sídlem v Praze I, Jilská 16, ve výzkumné ústavě resortní podle § 9 zákona č. 261/1949 Sb., ve znění zákona č. 185/1950 Sb., o organizaci výzkumnictví a technického rozvoje.

Vydání Doplnku Československého lékopisu.

Ministerstvo zdravotnictví vyhlašuje podle § 9 odst. 2 zákona č. 271/1949 Sb., o výrobě a distribuci léčiv, že vydalo nákladem Zdravotnického nakladatelství v Praze Doplněk Československého lékopisu, vydání I.; tento Doplněk nabývá účinnosti dnem 1. března 1953.

Z ministerstva spravedlnosti.**Státní notářství, změny v územní organizaci.**

Ministr spravedlnosti výnosem z 2. ledna 1953, č. 12.797/52-II/5, zrušil s účinností od 1. ledna 1953 tato státní notářství zřízená mimo sídla okresních soudů v kraji

Karlovarském — státní notářství v Jáchymově (okres Karlovy Vary),

Pardubickém — státní notářství ve Skutči (okres Hlinsko),

Jihlavském — státní notářství v Hrotovicích (okres Třebíč) a v Jemnici (okres Dačice),

Brněnském — státní notářství v Kloboukách (okres Hustopeče).

Obvody zrušených státních notářství přičleňují se dne 1. ledna 1953 k obvodům státních notářství v sídle příslušných lidových soudů.

Tím se mění přehled sídel a obvodů státních notářství, uveřejněný v Úředním listu z 12. ledna 1952, částka 5.

Právní ochrana mládeže v poměru k cizině — soustředění u úřadovny ochrany mládeže v Brně.

Ministr spravedlnosti výnosem z 31. prosince 1952, č. 13.105/52-II/5, s účinností od 1. ledna 1953, povolil podle § 16 odst. 2 zákona č. 69/1952 Sb. úřadovnu ochrany mládeže v Brně plněním úkolů právní ochrany mládeže v poměru k cizině.

Společnost pro mezinárodní právní ochranu mládeže v Brně zanikla dnem 31. prosince 1952.

Z ministerstva výkupu.**Zřízení národního podniku ASANA.**

Ministr výkupu zřídil v dohodě s ministrem financí výměrem ze dne 27. listopadu 1952 č. j. 8606/3-122 podle § 6 vládního nařízení č. 18/1952 Sb., kterým se zřizuje ministerstvo výkupu, ke dni 1. prosince 1952 národní podnik, jemuž určil znění firmy, předmět podnikání a sídlo takto:

1. Znění firmy: ASANA, národní podnik.

2. Předmětem podnikání je organizace a provádění boje (hubení) se skladištními škůdci všeho druhu, chemické a jiné ošetřování uskladněných zásob za

účelem udržení a zlepšení jejich jakosti a snížení ztrát při skladování.

3. Sídlo: Praha.

4. Základním závodem podniku je závod v Praze. Podnik zřídí pobočné závody v Bratislavě, Brně, Plzni, Košicích a v případě potřeby v dalších místech.

5. Podnik je podřízen ministerstvu výkupu.

6. Majetkovou podstatu národního podniku ASANA tvoří majetkové části patřící dosud KVP, n. p. a sloužící k účelům, pro které je národní podnik ASANA zřizován. Tyto majetkové části převedou KVP, n. p. na národní podnik ASANA souvztažnou změnou kmenového jmění. Čistá hodnota této majetkové podstaty tvoří počáteční kmenové jmění národního podniku ASANA.

Z ministerstva paliv a energetiky — Státní ústřední báňské inspekce.**Vyhláška o trhacích pracích v hornických závodech.**

Státní ústřední báňská inspekce v Praze při ministerstvu paliv a energetiky vydala dne 3. prosince 1952 pod číslem 9824/52 vyhlášku o trhacích pracích v hornických závodech — vyjma hornické závody kamenouhelného revíru ostravsko-kárvinského.

Vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. února 1953.

Sbírka zákonů republiky Československé.

Dne 31. prosince 1952 byla vydána 44. částka Sbírky zákonů republiky Československé, obsahující:

pod č. 105. Nařízení, kterým se vyhlašují dodávkové normy některých zemědělských výrobků a stanoví dodávkové oblasti pro rok 1953.

Cena: Kčs 21,—.

Dne 31. prosince 1952 byla vydána 45. částka Sbírky zákonů republiky Československé, obsahující:

pod č. 106. Nařízení o přesunu působnosti ve sběru železného a kovového odpadu (šrotu). — 107. Nařízení, kterým se rozšiřuje platnost zákona o národních podnikách průmyslových na národní podniky v oboru ministerstva školství, věd a umění. — 108. Nařízení o změně působnosti v oboru škol zemědělských, škol lesnických a vysokých škol zemědělských. — 109. Nařízení o úpravě zaměstnavatelské části pojistného v národním pojištění zaměstnanců. — 110. Nařízení o nevyužitých odpadních a upotřebených olejích mazacích.

Cena: Kčs 2,50.

Objednávky vyřizuje administrace Sbírky zákonů, Praha III, Tržiště 9. Telefon č. 667-41 až 49. Účet Státní banky československé čís. 108.011.

Vydavatel: Ministerstvo vnitra v Praze. — **Vedoucí redakce:** Jaroslav Jarý. — **Tiskne:** Knihotisk nár. pod., z. z. v Praze III, Karmelitská 6. — **Redakce:** Praha VII, tř. Obránců míru č. 81. Telefon č. 778-41, linka 14. — **Administrace:** Praha III, Tržiště č. 9. Telefon č. 667-41-48. — **Předplatné** na celý rok Kčs 300,—, na půl roku Kčs 150,—, na čtvrt roku Kčs 75,—, měsíčně Kčs 25,—. **Předplácetí** lze na dobu nejméně čtvrt roku, vždy jen od 1. každého měsíce. — **Zrušení odběru** se uznává jen ke konci každého měsíce, nejpozději 8 dní před stanoveným datem. — **Frankované reklamy** se uznávají jen, dojdou-li do 8 dnů po vydání reklamovaného čísla. — **Účet Státní banky** čís. 108.011. — **Novinová sazba** povolena okrskovým poštovním úřadem Praha 022, č. 309 458-Tes 51. — **Dohlédací poštovní úřad** Praha 022.